NADĚJáčEk

ROČNÍK III./ ČÍSLO 9 ZÁŘÍ 2015

Štěstí

„Co je to štěstí? Muška jenom zlatá“ zaznělo v oblíbeném filmu pro pamětníky. Znám jeden příběh. Vypráví o sedlákovi, jemuž se zaběhl jediný kůň. Sousedé ho přišli litovat, jaké je to neštěstí. Sedlák řekl: „Neštěstí? Štěstí? Kdo ví?“. Za tři dny se jeho kůň vrátil a s ním i dva divocí koně. Sousedi se opět seběhli a říkali, jaké má štěstí, odpověděl jim stejnou větou jako předtím. Když se jeho jediný syn pokoušel divoké koně osedlat a zkrotit, jeden z nich ho shodil a syn si zlomil nohu. Sousedé opět sedláka litovali, jaké je to neštěstí. Ten opakoval opět větu:„ Neštěstí? Štěstí? Kdo ví?“ Když po pár dnech verbíři odvedli do války všechny zdravé muže z vesnice, až na sedlákova nemocného syna, sousedé opět přišli. A tentokrát říkali, jaké má štěstí. Sedlák jim znovu odpověděl: „Štěstí? Neštěstí? Kdo ví?“. Tak by příběh mohl pokračovat dlouho. I staré české přísloví praví, že všechno zlé je k něčemu dobré, a naopak po velkém smíchu přichází velký pláč. Někdy musíme nechat věci volně plynout a čekat co nám čas nakonec přinese.

NADĚJE pro všechny, z. s.

Golf s golfem :)

V pátek 11. 9. 2015 jsme měli příležitost opět si vyzkoušet golfový odpal pod vedením profesionála ing. Jiřího Maglena. Znovu všem ukázal správné držení golfové hole, postoj a po golfové rozcvičce jsme začali. Každému trpělivě radil, jak správně zacházet s holí a míčkem. Počasí přálo, bylo nás docela dost, a tréninková louka se po našich odpalech brzy zaplnila bílými míčky. Ty jsme v polovině našeho tréninku sesbírali a pokračovali v odpalech dokud nám nevypršel čas. Děkujeme našemu trenérovi za tuto skvělou příležitost, kterou si i letos užívali jak mladí Nadějáci, tak jejich rodiče i naši dobrovolníci. Už druhým rokem měl Jirka s námi velkou, opravdu velkou trpělivost :).

Třebovický koláč

Náš spolek byl letos opět osloven pořadateli Třebovického koláče, zda se zúčastníme a budeme mít stánek s aktivitami pro děti návštěvníků folklorního festivalu. Nabídku jsme přijali a domluvili se, kdo z členů spolku bude přítomen v sobotu a kdo v neděli. Obloha byla polojasná, místy se sluníčkem, nezmokli jsme ani jednou. Mimo stánek s prodejem výrobků našich šikovných matek jsme si s dětmi i hráli. Hádaly poslepu předměty, hledaly bonbón v dóze s hrachem, lovily ryby, zkoušely slalom s pálkou a na ní položeným míčkem či se třemi kulatými dřívky. Tady se ukázalo, jak je kdo motoricky zručný.

Chvílemi přišlo tolik dětí, že se na jednotlivé aktivity stála fronta. Ve volných chvílích si někteří menší i větší návštěvníci areálu parku v Třebovicích vytrvale stavěli z kostek stavebnice CHEVA nebo si kreslili a vybarvovali. Čas oba dva dny utíkal velmi rychle. Kdyby se nezačalo stmívat, nepostřehli bychom, že už je hodin, jak na kostele. Byli jsme sice unaveni, ale za sebe mohu myslím říct, že jsme si to užili všichni a dětské rozesmáté oči jsou vždy krásnou odměnou.

DĚKUJEME

Firmě Klapo

za finanční podporu

našeho spolku

Chcete-li nám jakkoli pomoci ...
www.nadejeprovsechny.cz

Narozeniny slaví:

KATKA

MAJKI

LUKÁŠ

RADIM

A

MARTIN

Příjemné prostředí penzionu Javorník a jeho okolí

Na Třebovickém koláči jsme dostali i básničku, kterou složila jedna z klientek asociace Trigon:

V Třebovicích Třebovický koláč byl,
hodně lidí překvapil.
Martin Chodúr i Trigonbend tam hrál,
hodně lidí roztleskal.
Počasí jim asi přálo,
sluníčko též trochu hřálo.
Lidí je tu dosti,
Zazpívají si do sytosti.

(složila A. S. 20. 9. 2015)

Baťův kanál

V sobotu 26. 9. 2015 jsme se sešli na nádraží ve Svinově, abychom společně strávili 3 dny na jihu Moravy ve městě Veselí nad Moravou. Cesta vlakem ubíhala rychle, ve Veselí pak jdeme procházkou parkem, ve kterém obdivujeme dřevořezby, přecházíme most a jdeme dál kolem zchátralého zámku. Cestou si prohlížíme menší či větší lodě v přístavišti, míjíme lanové centrum, přecházíme přes cestu a po sto

metrech jsme v cíli naší dnešní cesty. Sedíme chvíli v prostorné jídelně, než Hanka vyřeší organizační záležitosti s paní, která se o penzion stará. Jdeme se ubytovat, nejdříve holky, neboť ženy mají přednost a potom hoši. Vybalíme nejnutnější věci, rozdělíme si postele a po třetí hodině se sejdeme opět v jídelně. Začíná oslava 20. narozenin Katky a 18. narozenin Lukáše. Katka dostala krásný modrý dort zdobený růžičkami, který upekl Ostříž. Společně všichni tu sladkou dobrotu spořádali. Po čtvrté hodině jdeme procházkou na bowling, na který nás pozval Lukáš. Hrajeme na třech drahách, dodržujeme pitný režim a všechno završíme objednávkou pizzy. Osvětleným městem se přes Bartolomějské náměstí vracíme do penzionu. Byl to dlouhý den. Sprcha, povídání na pokojích, dříve či později usínáme za svitu měsíce.

V neděli ke snídani máme opečené tousty se šunkou, sýrem, rajčetem a zelenou okurkou. Někteří ještě snídají svačiny z domu. Před začátkem plánované plavby hrajeme ruské kuželky, houpeme se na houpačkách. Zkoušíme zdolávat basketbalový koš postupně z větších dálek. Podle toho, jak se komu daří, postoupí do vyššího levelu. Přidávají se další a další hráči, až se z toho vyklubala hromadná lítá bitva :) V půl jedenácté pro nás připlouvá loď manželů Šulcových. Zakotvila přímo naproti penzionu. Naloďujeme se a za poutavého vyprávění o historii i současnosti Baťova kanálu plujeme směr přístav Vnorovy. Někteří naši mladí Nadějáci se jdou podívat na kapitánský můstek a skvělý pan kapitán jim dovolí vyzkoušet si držet kormidlo a řídit loď nebo i zahoukat na lodní sirénu. Mohli jsme si zazvonit na lodní zvon a přát si něco pro štěstí.. Po necelých 5 km přistáváme ve Vnorovech a společně pozorujeme průjezd lodí zdymadlem. S panem kapitánem chystáme dřevo na ohniště, a za chvíli začíná očekávané opékání párků. Opékali jsme, zpívali, prostě vládla všeobecná pohoda. Manželé Šulcovi v přístavu nejen bydlí, ale provozují zde galerii na vodě, stánek s občerstvením, pohádkový les, a také mají spoustu

zvířat, která si pojmenovali. Slepice, jejichž jména si, přiznám se, nepamatuji a dva psy – Bobana a Bessy. Boban je už v letech, má zdravotní problémy a proto mají doma nápis: „Nekrmte nám Bobana, má problémy s nohama“. Dalšími obyvateli areálu přístavu jsou dva kozlíci – větší bílý Hupíček a malý černý Pupíček. Nu a ještě sladké stádo. Ptáte se, co to může být? Je to šest oveček se jmény

– Fidorka, Delisa, Nutela, Koko, Miňonka a Laskonka. No řekněte sami, není to „*sladké*“? Kapitán nás vzal na procházku do pohádkového lesa, cestou jsme nakrmili kozlíky i ovečky. Okolí přístavu je moc pěkné. Kochali jsme se barevnou přírodou, bohatě ozdobenou žlutými květy *kolotočníku ozdobného*. Jeho květy vynikaly na slunci, které přece jen po poledni zvítězilo nad ranní zataženou oblohou. Po druhé hodině jsme se rozloučili s paní Janou Šulcovou. Její manžel Jan a lodní kapitán v jedné osobě s námi vyplul na zpáteční plavbu lodí jménem Svatá Anna zpět do Veselí. Někteří opět zkouší řídit loď pomocí kormidla, jiní se kochají okolím. Ovšem nejvíce nás baví houkání lodní sirénou :). Po návratu k penzionu

vystupujeme na břeh Baťova kanálu. Kapitán otáčí loď, srdečně se vzájemně loučíme. Výletní loď sv. Anna odplouvá do domovského přístavu a my míříme za sladkou odměnou do cukrárny. Evidentně takový nával v nedělní odpoledne nečekali. Jó dvacet pět Nadějáků je dvacet pět Nadějáků :)) Spořádali jsme skoro všechny zákusky a podle chuti zapíjeli nealkem. Dospělci si dopřáli kafe. Cestu zpět nám zpestřili netopýři, kteří nám poměrně často prolétli nad hlavami. V jídelně jsme společně k večeři zbaštili výborný Ostřížův guláš s knedlíkem. Měsíční noc přímo vybízela k posezení pod pergolou. Zatopili jsme v krbu, posedali si a společně zpívali. Následovalo kolečko „Pějme

píseň dokola“. Každý si mohl vybrat tu svou oblíbenou. Bylo nám hezky a veselo. Z některých zpěváků “vymámit“:) píseň sice dalo pěknou práci, ale nakonec se nám to vždy povedlo :). Směska písní byla velmi různorodá. Měsíc, který byl téměř v úplňku, krásně svítil a my se už za hluboké tmy rozloučili a odebrali do pokojů.

Pondělní ranní obloha je bez mráčku, k snídani mlsáme jogurt a čerstvé rohlíky. Na deset hodin dopoledne máme domluvené zapůjčení koloběžek. Rozdělili jsme

se na dvě skupiny, zatímco ta první jezdí, druhá se pokouší o nohejbal. Pár odvážlivců chce vyzkoušet své síly a odvahu v lanovém centru. Nakonec si svou odvahu rozhodne vyzkoušet Adélka, Jirka, Martin, Kuba a Majki. Někomu to šlo lépe, někomu hůř, nejlépe zvládl celou trasu prvního patra překážek Kuba. Předvedl fantastický výkon. Hanka se staženým žaludkem, jak se o své svěřence bála, fotila, jak jen mohla, aby zdokumentovala odvahu všech přítomných. Unaveni jsme se přesunuli zpět do penzionu. K obědu jsme si nachystali a snědli pečené maso s rýží a zeleninovým salátem. Závěrečný úklid, dobalit. Trochu smutní, že opouštíme "České Benátky", že pohodu, která nás provázela vymění opět realita všedních dnů. Házeme smutky za hlavu a vydáváme se pěkným zámeckým parkem na vlakáč. Ve tři hoďky odjíždíme a po páté odpolední se již vítáme s čekajícími rodiči. Užili jsme si krásný a na zážitky naplněný víkend v krásném prostředí, ve zdraví, v pohodě, s úsměvem a písničkami. Jako správní vodáci zdravíme:

Ahoj

PODĚKOVÁNÍ *Děkujeme manželům Šulcovým za půvabnou a poučnou plavbu po Baťově kanále, na lodi Svatá Anna. Paní Jana nám vyprávěla něco z historie i současnosti splavování tohoto vodního díla. Dokázala nás všechny zaujmout i rozesmát, mnozí na ni viseli očima a hleděli s otevřenou pusou :). Doufáme, že se opět uvidíme. Zvažovali jsme možnost spolupráce, nechte se překvapit. A hlavně, pokud jste tam nebyli, jeďte se podívat. Jak sami inzerují, jejich přístav Vnorovy, je opravdu plný pohody.*

www.batuvkanal.cz

Baťův kanál - historie

Baťův kanál neboli Průplav Otrokovice-Rohatec je historická vodní cesta vybudovaná v letech 1934–1938 v délce 52 km, která spojovala Otrokovice s Rohatcem. Baťův kanál vzniká počátkem 30. let 20. století poté, co fa Baťa, která dlouho uvažovala o splavnosti řeky Moravy, využila svého vlivu a požádala o prohloubení a rozšíření zavodňovacích příkopů. Takto upravený kanál pak splňoval podmínky pro tzv. malou plavbu, tj. lodě o rozměrech délky 38 m , šířky 5 m ponoru 1,20 m a únosnosti max. 150 tun. Firma vlastnila Ratíškovické doly, hodlala levně dopravovat lignit do Otrokovic, jako topivo do elektrárny, čímž by dosáhla i levné výroby energie pro svůj kožedělný závod. Především z tohoto důvodu také fa Baťa nesla část nákladů na budování kanálu. Provoz na kanále byl v prvopočátcích zabezpečován potahem (koňmi, později traktorem), pro který byla podél kanálu i pod mosty vybudována tak zvaná „potahová stezka ". Později byly čluny taženy remorkéry. Zvláštností na plavební cestě je překonání řeky Moravy nad Vnorovským jezem, což bylo řešeno lanovkou, která přetahovala čluny z plavebního kanálu přes řeku Moravu zpět do kanálu. V současné době je kanál využíván pouze k rekreačnímu účelu a vzhledem k početným obydlím chráněných bobrů na jeho březích, je rychlost lodí omezena na 8 km/hod. Rychlejší plavba by vodu příliš rozvlnila a voda by nejen zatopila bobří nory, ale také hrozí utržení „podnorovaných" břehů.